

Projecte El Solsonià. Viure i morir al neolític mitjà

Aquest projecte de producció pròpia s'articula entorn l'exposició temporal, i a la vegada aconsegueix crear activitats paral·leles que ajuden a difondre aquest patrimoni arqueològic.

Pel que fa a l'exposició temporal, s'organitzava entorn a dues sales. La primera parlava sobre la investigació, era una sala taller experimental on es podien fer diverses activitats relacionades amb la investigació arqueològica: reproducció d'una excavació, vídeos d'arqueologia experimental, experimentació amb la reproducció d'eines, antropologia física, entre altres.

La segona sala es centrava en la població solsoniana, es descrivien les societats que van viure a la zona dels altiplans de la Catalunya Central durant el neolític mitjà, que fins a dia d'avui s'han caracteritzat a partir dels seus rituals funeraris. L'exposició anava més enllà i reconstruïa les seves formes de vida a partir de les restes arqueològiques excavades. El discurs responia els següents interrogants: on van viure? Poblats i vies de comunicació; quan van viure?; com eren? ADN, anàlisi dentari, dieta i patologies; el dia a dia... amb què treballaven, com es guarnien, com es vestien, la ceràmica el gran invent; com es relacionaven, una aproximació a les relacions socials; la vida al més enllà, tombes, pràctiques funeràries, esteles i menhirs; i finalment, els investigadors. El muntatge museogràfic va suposar una posada en escena totalment original i innovadora, pensada per apropar el discurs a petits i grans, facilitant els diferents nivells de lectura. El centre de la sala l'ocupava la reproducció de diverses figures humanes que representaven les principals característiques econòmiques del neolític mitjà: la caça, la pesca, la ramaderia,...

El Museumweek va estar vinculat a l'exposició: *#HeroesMW* les dades mèdiques de la població solsoniana, *#CultureInQuarantineMW* la població solsoniana de l'exposició es desconfina a través de xarxes socials, *#togetherMW* la comunitat solsoniana representa l'organització social d'aquests poblats, *#MuseumMomentsMW* l'espai d'experimentació per petits i grans és un espai comú on tots podem gaudir d'experiències vivencials, *#ClimateMW* el clima durant el solsonià, *#TechnologyMW* les eines que acompanyaven els difunts ens parlaven de com vivien aquestes poblacions, i finalment *#dreamsmw* uneix el projecte iniciat per Mn. Serra i Vilaró i la seva dèria per conèixer el passat més llunyà i amb un futur prometedor que el museu continua estimulant. El

DIM challenge també es va vincular a l'exposició. Les JEP 2020 van tenir com a punt central l'exposició de creació pròpia, amb una visita guiada i dues activitats familiars. La primera consistia en experimentar, i la segona, una simulació de l'excavació del jaciment del Camp de la Bruna.

El 3 d'octubre es va realitzar una jornada d'arqueologia: *La cultura de Merlès revisada. La transició entre els períodes del bronze final a la 1a edat del ferro a la Catalunya Central i àrees veïnes*. Va permetre reprendre les conferències especialitzades, i centrades en l'àmbit de l'arqueologia.

La cloenda del cicle va tenir lloc durant la Setmana Santa que temàticament es va centrar en el solsonià. Per una banda es va presentar el llibre de *La cista del Camp de la Bruna, Lladurs, el Solsonès*. Poques vegades es té l'oportunitat de documentar i estudiar un jaciment arqueològic inèdit i aconseguir multitud d'estudis que ens aproximem a la vida prehistòrica. Aquest és el cas de la cista del Camp de la Bruna i, mitjançant una xerrada vam conèixer tots els detalls. Vam realitzar dos tallers d'arqueologia experimental de la mà de Marco Pla, especialista en experimentació arqueològica d'Ebreibosc. Un dels tallers estava adreçat als infants sobre collarets a la prehistòria, van conèixer els diferents materials que utilitzaven per polir la pedra, fer un gravat sobre ella i s'ensenyaren tècniques de perforació manual, utilitzant un brocant d'inèrcia; això culminava amb una posada en pràctica de les tècniques per elaborar un collar a partir d'una pedra de pissarra. El segon taller estava destinat a públic adult: es descobrí l'art de la talla lítica i els seus canvis al llarg de la prehistòria, s'identificaren materials i es dugué a terme, de forma guiada, el procés de fabricació d'una eina elaborada en sílex mitjançant la percussió directa i el retoc per pressió.

Paral·lel al procés de creació expositiva, es va elaborar l'activitat familiar i l'activitat educativa pels diferents centres. El gran valor de l'exposició és que des d'un inici tenia present la importància divulgativa, i per aquest motiu es va dotar d'una sala pròpia (la primera) per a realitzar les activitats, on els protagonistes eren la simulació d'una excavació i els racons d'experimentació. A més, es disposava d'una guia de paper per tal que les famílies poguessin realitzar l'activitat de forma autònoma. Pel que fa al centres, l'oferta d'activitat educativa abraçava d'Educació Infantil fins a ESO, a causa de l'èxit ha esdevingut una activitat permanent dels serveis educatius, que ja disposa de la versió adaptada per viatjar a l'escola.